

La Mirada Interior: II. - Návrat

Současnost

V zahradě voněly květiny. Spousta druhů a barev. Vzduch byl čistý, zrovna tak jako květy všech těch rostlinek, které krášlily okolí. Jaro bylo už dávno pryč, ale barvy a vůně zde byly stále, přestože na ně slunce pohlíželo vším svým horkým, téměř spalujícím zrakem, nebo možná právě proto.

Brána, se pomalu, s lehkým skřípotem otevřela. Zatlačila na ni žena, oděna do hnědých šortek, modrého topu a s vysokými botami. Její hnědé vlasy, pečlivě svázané do úhledného copu dosahovaly k jejímu pásku s pevnou, zlatou přezkou a jejím lískooříškovým očím nic neunikalo. Brána byla těžká, proto ji otevřela jen natolik, aby se mohla protáhnout dovnitř.

Otevřela a vešla. Rozhlédla se po hale a sundala si batůžek. Těžce vydechla - možná kvůli váze jeho obsahu, možná kvůli fyzické náročnosti dobrodružství, které právě prožila. „Kde jste kdo?“ zavolala do prostoru. Hala byla rozlehlá a majestátná. Za několik okamžiků již po schodišti kráčel bělovlasý muž ve fraku. „Winstone, odnes, prosím, můj batoh do mého pokoje a napuť mi vanu.“ řekla mu Lara, když k ní došel a předala mu batůžek. „Jsem ráda, že jsem doma...“ usmála se na něj. Chystala se odejít do jedné z chodeb pod schodištěm, ale najednou se zastavila. „Winstone? Počkej chvíli.“ řekla a popošla k němu. Jemným pohybem od něj uzmula batoh a vyndala z něj věc, se kterou se právě vrátila z daleké země. Byl to zlatý předmět ve tvaru dračí hlavy. Místo očí měl dva drahé kameny a další měl zaražen v tlamě namísto zubů. Celý ten fascinující kousek silně zářil. Byla to taková podívaná, že i Winston, který byl jen málokdy překvapen, otevřel ústa úžasem. „Krása, vid?“ mrkla na něj Lara a pevně uchopila dračí hlavu do druhé dlaně.

„Pěkná práce.“ řekl uznale Kurtis, když si později prohlížel třpytící se poklad. Nyní ležel ve skleněné vitríně, v pokoji, kam si Lara uchovávala své cenné trofeje. „Prý by to mohlo mít souvislost se starou Čínou.“ podotkla archeoložka. „Zítra to odvezu do muzea v Londýně, aby to trochu

prozkoumali.“mrkla na Kurta a opustila místnost. Byl už večer a Lara se chystala na kutě, neboť následujícího dne se měli Arine, Sam a Nina vrátit z archeologické přednášky v Irsku... Přemlouvali ji, aby jela s nimi, ale ona na tohle už od školy neměla myšlenky. Nejraději si vše ověřovala sama. A hlavně dostala tip na zlatý artefakt z Číny, proto s nimi neodjela.

A popravdě se její myšlenky poslední dobou ubíraly úplně jiným směrem. Od té doby, co skončilo její pátrání po Nephilim, nemohla na to přestat myslet a také děsivé sny, které měla již od Egypta, neodcházely. *Znovu a znovu ztrácela pohled na denní světlo, padajíc spolu s troskami hrobky. Znovu a opět se vzdalovala od čerstvého vzduchu.*

Probudila se zpocená. Opět ta samá noční můra. Otřela si čelo a za velkého úsilí se posadila – byla zesláblá a unavená a přesto jí srdce bilo velmi zrychleně. Měla v plánu zajít do koupelny, trochu se umýt a vzít si prášek na hlavu. Vstala a chtěla vyjít, ale ve tmě zavravorala a proto rychle se opřela o stěnu. Nohy jí neposlouchaly, tak se opět sesunula do postele. Nebylo to poprvé, co se probudila a byla tak slabá, že ani nemohla dojít do koupelny. Otočila se na druhý bok. Přestala vnímat nepohodlnost vlhkého oblečení a za moment znovu usnula. A zlý sen se už nevrátil.